

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

duben — červen 2023

Číslo 28

Uvnitř najdete: *Z farnosti, z biskupství, pro děti*

Z historie našeho zpravodaje

Milí farníci, sestry a bratři, mám radost, že poměrně pravidelně vychází náš farní zpravodaj a že si v něm můžeme sdílet, čím žijí naše farnosti. Než budu přeložen do dalších farností na Vysočinu, napadlo mě, že bych vám mohl stručně připomenout jeho historii a zároveň takto i poděkovat naší milé redakci za obětavou službu.

Iniciativa vydávání farního zpravodaje vznikla v Ořechově, kdy jsem od roku 2012 více než pět let spravoval spolu s Moravany i ořechovské farnosti. Tenkrát se vydávání našeho zpravodaje ujali hlavně manželé Steingartovi z Ořechova a dělali to s velkým nasazením a láskou. Nesmírně jim za to děkuji!

O prázdninách roku 2017 byly ořechovské farnosti svěřeny o. Krzysztofowi Drzazgovi a já jsem místo Ořechova a okolních obcí obdržel farnost Želešice. Chvilku se zdálo, že náš farní zpravodaj končí svou existenci, ale už na začátku nového školního roku za mnou přišel náš současný redaktor Michael Ruschka z Moravan a nabídl mi, že by se rád ujal jeho redakce. Na Vánoce 2017 vyšel obnovený farní zpravodaj, tentokrát pro moravanskou a želešickou farnost. Vznikla také nová redakce zpravodaje, v jejímž čele stojí Michael Ruschka. Za Želešice pravidelně píše Terezie Vařeková, nyní Holčápková, a dle potřeby oslovuje k napsání příspěvků i další farníky ze Želešic. V Moravanech se na tvorbě zpravodaje kromě našeho hlavního redaktora nejvíce podílí Pavel Kořenek a Lucie Kaňovská. Nechybí také další obětavci.

Pravidelné vydávání farního zpravodaje stojí mnoho času a úsilí. Děkuji tedy ze srdce všem, kteří se podílíte na jeho tvorbě! Nenechme však redakci bez dalších spolupracovníků. V obou našich farnostech máme spoustu schopných lidí, kteří by alespoň příležitostně mohli něčím přispět. Nechte se pozvat Pánem k této službě farnosti, nečekejte až vás o to někdo požádá a ozvěte se sami redakci, že jste ochotni k spolupráci. Psaní o životě farnosti je vlastně svědectvím, jak Pán působí mezi námi. Je to tedy Boží věc. Všechna čísla zpravodaje najdete v archivu našeho farního webu. Milí farníci, přeji vám krásné letní dny! Poslední mši svatou jako farář v Moravanech a Želešicích budu sloužit v poslední červencovou neděli 30.7.2023 na pravidelných bohoslužbách - v 9:00 h v Moravanech a v 10:45 v Želešicích. Ať Pán žehná našim rodinám, našim farnostem a naší zemi! (o. Mariusz)

„Shrnutí působení“

Milí farníci, redakce našeho farního zpravodaje mě požádala o shrnutí působení v našich farnostech za období více než 11 let. Odpusťte mi, že napíšu jen pár řádek, protože si netroufám hodnotit žádnou farnost. V každé z farností, které mi byly v tomto čase svěřeny, jsem byl Pánem velmi obdarován, především bohatstvím farního společenství. Cítím velkou vděčnost vůči Bohu, že nám tak po celou dobu žehnal a postavil mi do cesty právě tyto konkrétní osoby.

V Moravanech jsem byl nejdéle - od 1. dubna 2012. Zde jsem také na faře bydlel. Faru jsme opravovali více než 8 let, a tak bylo hodně příležitostí neformálně se setkávat s farníky při fyzické práci a vstoupit i v bližší spolupráci s obcí, která nám vždycky vyhověla a naše aktivity významně finančně podporovala.

Nesmírně silné a krásné zážitky mám z každoročních poutí mužů. Společenství 20–30 bratří, pěšky putujících a po několik dní se spolu modlících, se jen tak nevidí. Cestou noclehy v tělocvičně na podlaze v tak velkém společenství anebo stezky, které nás vedly skrze pole s kukuřicí či vojenský prostor v zakázané vojenské zóně u Vyškova, zůstanou nadlouho v paměti.

Pán mi v tom čase dal také úžasnou mládež, s níž jsme se pravidelně setkávali na faře v Moravanech, v Ořechově a částečně i v Želešicích. Nezapomenutelné jsou ořechovské, nyní nebovidské farní plesy, které začala organizovat právě mládež. Dlouho budu vzpomínat na naše každoroční výlety s mládeží do jižního Polska a společné túry ve Vysokých Tatrách na polské i slovenské straně. Obdivoval jsem také, jak naše mládež pečlivě každým rokem připravovala letní tábory pro naše děti.

V Moravanech jsem nejdéle, a tak mi přirozeně nejvíce přirostly k srdci. Mám dojem, že se nám zde podařilo vytvořit jakousi farní rodinu. Nejvíce je to patrné, když se někteří z jejích členů dostanou do těžké životní situace. Když odcházel Pavel Šimonek, který onemocněl rakovinou a lékařská diagnóza byla neúprosná, celé rodiny se každý den večer ve 20 hodin scházely k modlitbě, a tak více než měsíc prosily o zázrak uzdravení. Podobná solidarita v modlitbě nastala, když nám umíral druhý čtyřicátník, Petr Ruschka. Také smrt dalších osob z farnosti jsme prožívali jako loučení se s našimi blízkými. A když bylo potřeba finančně podpořit rodinu po zemřelém, nechyběly osoby, které to rády učinily.

Když jsem v roce 2017 přišel do Želešic, hned jsem viděl, že i tam je krásné farní společenství a tvoří ho hlavně mladší rodiny s dětmi. Není jich mnoho, ale jsou spolu rádi a přestože kněz na tamní faře nebydlí a dojíždí do farnosti jen dvakrát týdně, sami dokážou držet pohromadě a zorganizovat ve farnosti všechno, co je třeba. Rád tam jezdím a mnozí z želešických farníků mi budou velmi chybět.

Moje přeložení do dalších farností vnímám jako další výzvu, kterou Pán přede mne staví, a také jako důležitou součást mého povolání. Cítím se být Ježíšovým učedníkem a stejně tak i apoštolem, a to znamená být misionářem a jít tam, kam mě Pán pošle. Nikdy jsem si farnosti nevybíral, a stejně tak jak jsem si nevybral ani českou zem. Byl jsem požádán, abych sem přišel pracovat a jak věřím, přijal jsem tím Boží pozvání. Naše česká zem je teď mým domovem a vy jste ti, které mi dal Pán. Možná to zní poněkud nadneseně, ale ani trochu o tom nepochybují.

Po mém odchodu z farnosti si vás ve svém srdci vezmu s sebou a zůstanete mými farníky, sestrami a bratry navždycky. Vysočina není odtud daleko a budu rád, když mě na mém novém působišti navštívíte. Děkuji vám za vaše

dobrá srdce, pochopení pro mé slabosti, modlitební a finanční podporu. Budu vděčný za vaše modlitby a vy budete nadále zůstat v mých. Ať nám všem žehná náš dobrý Pán a Matka Boží učiní, ať stále více žijeme v Bohu, s Bohem a pro Boha!

(o. Mariusz)

Co se dělo, děje a bude dít:

➤ Noc kostelů, Moravy 2.6.2023

Letos se během Noci kostelů otevřelo více než 1800 kostelů, modliteben, chrámů a kaplí po celé naší zemi. Mezi nimi mohl být i náš moravský kostel sv. Václava. Program byl bohatý, započatý mší svatou a přivítáním účastníků o. Mariuszem. Zajímavým lákadlem určitě bylo Divadlo Víti Marčíka pro malé i velké s představením „BAJAJA“ a samozřejmě také vystoupení našich nejmenších z MŠ a ZŠ Moravy. Pro dospělé nebo zvědavé návštěvníky si PhDr. Kateřina Dvořáková připravila přednášku na téma „Ikonografie sv. Václava v dějinách umění“ a závěr programu patřil zklidnění v podobě hudebně-meditačního pásma „Objevení Boží lásky“ v podání našeho chválového sboru s možností zapálení svíčky na osobní úmysl. Na venkovním prostranství kostela byl připravený jarmark dětí a maminek pro Hnutí Mary's Meals, děti si mohly v průběhu večera projít venkovní hru se stanovišti „Po stopách skřítky Václavíka“ nebo zkusit něco vyrobit ve tvořivé dílně. Připraveno bylo i občerstvení a dospělé určitě zaujala ochutnávka mešních vín i s výkladem. Bylo možné vystoupat a nahlédnout i do věže kostela, cesta nahoru byla zajímavá, dolů ještě lepší a také byly vystaveny fotografie ze života farnosti. Bylo to krásné místo pro setkání spousty lidí, někteří se takto schází pravidelně, někteří méně a někteří náš kostel navštívili třeba poprvé. Počasí nám také přálo a účastníků se sešlo mnoho. Nebýt ale spousty lidí, kteří byli ochotní se do organizace zapojit, nikdy by toto společenství nebylo možné a velké díky patří všem, kteří i byť nepatrně přispěli svou pomocí. Bůh ať provází všechny naše kroky, abychom se v takto krásné a příjemné atmosféře mohli sejít i další roky.

(Michaela Svobodová)

Foto z Noci kostelů, Moravany 2.6.2023

Foto z farní pouti rodin z Osové Bítýšky do Křižanova

➤ Kána Welcome – kurz pro manželské páry

V právě končícím školním roce se v České republice uskutečnil první běh kurzu pro manželské páry

Kána Welcome. Jedná se o program určený pro stabilní skupinku 3-5 manželských párů, které se schází během celého roku jednou za měsíc a společně – v páru i s ostatními členy skupinky – se zamýšlí nad různými tématy, jež jsou pro život v manželství důležitá.

Jednu ze skupinek Kány Welcome utvořilo také pět párů z blízkého okolí, přičemž naše vztahy brzy přerostly v přátelství. Společně jsme se nejen scházeli ke sdílení o předkládaných tématech, ale podnikli jsme také několik výletů. Pravidelně jsme si dělali čas pro náš pár ve snaze společně růst ve vztahu k sobě navzájem a k Bohu. Vnímali jsme, jak je důležité trávit čas spolu s partnerem a s dalšími páry právě tímto způsobem. Součástí kurzu byl také víkend, který byl určený pro všechny, kdo Kánou Welcome v tomto školním roce procházeli. Sešli jsme se v březnu v Tuchoměřicích u Prahy v domě komunity Chemin Neuf, která tento kurz v rámci misie Kána pro páry zaštiťuje.

V příštím školním roce bychom rádi vytvořili další skupinku či skupinky. Bližší informace o programu najdete na webu <https://www.chemin-neuf.cz/kana-welcome>. S případnými dotazy se neváhejte obracet na manžele Terezu a Petra Koutných osobně, případně e-mailem: kana-welcome@chemin-neuf.cz.

Ty první roky jsem se ještě vezla v kočárku, jakmile jsem se ale rozchodila, oblékla jsem plášť, nasadila korunu a vydaly jsme se se sestrou zpívat dům od domu. V té době chodilo jen několik skupin, a tak jsme zvonili na zvonky, zpívali a vysvětlovali účel sbírky od rána do večera. Ani tak jsme nestihli projít Želešice celé. Večer jsme se už opravdu těšily na to, jak ponoříme nohy do horké vody v lavoru, a pak se svalíme do postele.

Letos jsem třetím rokem měla vést svoji skupinku. Nakonec ji sice vedl kamarád, to ale není důležité. Koledování nám trvalo několik hodin. Navzdory tomu, že někteří pomocníci těsně před konáním sbírky

onemocněli a také že lidé mají hlouběji do kapsy, se vybrala letos v Želešicích rekordní částka, a to 71.886 Kč. Jsem ráda, že se mohu podílet na vývoji každoroční tradiční sbírkové akce a děkuji všem, kdo tento den pomohli potřebným lidem.

(Petr Koutný)

➤ **První sv. přijímání Moravany 11.6.2023**

➤ **Pěší pouť mužů do Šaštína**

Zveme všechny muže bez rozdílu věku a bydliště na další společnou pěší pouť, tentokrát k Panně Marii Sedmibolestné do Šaštína na Slovensku, a to v termínu 21.- 25. 6. 2023. Je to skvělá příležitost prožít Boží blízkost v bratrském společenství.

Pouť začíná 21. června v 9 hodin mší svatou v Moravanech.

Více informací a přihlašování u Jiřího Šímy, tel. 602 600 217.

➤ Farní tábor pro děti

Farní tábor pro děti v termínu 20.-27.8.2023 v Heřmanově.

➤ Žehnání květin Želešice 13.8.2023

Zveme Vás na tradiční žehnání květin v Želešicích 13.8. v 10:45h. Hlavním celebrantem bude gen. vikář R.D. Mgr. Pavel Kafka.

Čtenářské okénko

Marek Orko Vácha: *Láska tvoří lásku*

Pro další knižní okénko farního časopisu jsem tentokrát zvolila úplnou novinku od Marka Orka Váchy, knihu s názvem „*Láska tvoří lásku.*“

Marka Váchu asi většina z nás zná jako populárního kněze (farář lechovické farnosti a farní vikář Římskokatolické akademické farnosti při kostele Nejsvětějšího Salvátora), teologa, přírodovědce, pedagoga, spisovatele a taky skauta, a není ho tedy potřeba více představovat. Narodil se v Brně, kde mimochodem vloni získal Cenu města – za zásluhy o

svobodu a demokracii. Asi i jeho knižní tvorba je všem velmi dobře známá. Jeho knihy, jako např. *Věda, víra, Darwinova teorie a stvoření podle knihy Genesis, Příběhy z jiného vesmíru, Nevyžádané rady mládeži, Radost z Boha – příručka pro biřmovance, jak přežít v drsném světě, Jízda v levém pruhu – rozhovor s Jožinem Valentou, Selfička nebo Wakan Tanka.*

Nová kniha *Láska tvoří lásku* se na 100 stranách v krátkých úvahách zamýšlí nad důležitostí lásky, jak k Bohu, tak i k sobě samému a k našemu okolí. Už na přebalu knihy je uvedeno „*Láska tvoří krásu, láska umí v člověku vytvořit něco, co zde dříve nebylo, a nyní je. Každý sebemenší dobrý čin je fraktálem velkého třesku, je dotekem Boha, tvoří tento vesmír. Co by se stalo, kdyby člověk konečně začal milovat Boha, a co by se stalo, kdyby člověk konečně začal milovat člověka.*“

Brněnský biskup Pavel Konzbul v předmluvě píše, že se v této knize „*mísí fyzika, chemie, biologie, astronomie a další vědy s vědami hovořícím o Bohu, a to vše s literární noblesou autorovi vlastní.*“ Konstatuje také, že „*co je milováno, je krásné*“ a „*umět se podívat na krásu víru dětskýma očima lásky je pohledem Božím, o což se knížka snaží.*“

Text je doplněn mnohými úryvky z Bible a citacemi z odborných knih. Jsou zde také krásné netradiční fotky z alba autora a z fondu agentury NASA (včetně přebalu), odkud pocházejí fotografie galaxií, mlhovin, vesmírných sond nebo Země zachycená jako vycházející planeta nad měsíčním povrchem.

Podářilo se nám být s manželem i na samotném křestu knihy 9.5. v Café Práh v Brně, kde měl p. Vácha asi hodinovou přednášku, včetně ukázek fotek a úryvků z knihy. V závěru text pokřtil otec biskup a nakladatelka Iva Pospíšilová z nakladatelství Cesta, které dosud vydalo většinu Orkových knih. Celý podvečer proběhl v příjemném prostředí, včetně hudebních vystoupení a byl uzavřen podepisováním knihy autorem.

(Lucie Kaňovská)

Z biskupství

Diecézní muzeum slaví 30 let od svého založení

Diecézní muzeum v Brně si letos připomíná 30 let od svého vzniku. Svým rozhodnutím ho založil tehdejší brněnský biskup Vojtěch Cikrle 1. června 1993 jako první porevoluční církevní instituci svého druhu v České republice zaměřující se na křesťanskou výtvarnou kulturu. Ústřední myšlenkou, která stála u zrodu, bylo vytvoření prostředí pro dialog mezi starým dědictvím a novou kulturní tváří křesťanství, která přes veškerou snahu komunistického režimu o její potlačení nezankla. Sídlem se do roku 1998, kdy byla činnost muzea na několik let přerušena, staly dvě výstavní místnosti v nejstarších prostorách augustiniánského kláštera na Mendlově náměstí. Muzeum zde bylo zřízeno na základě dohody mezi Biskupstvím brněnským a Augustiniánským opatstvím na Starém Brně. Funkci prvního ředitele zastával PhDr. Karel Rechlík.

Roku 2006 byla nainstalována v historické budově bývalého kanovnického domu na adrese Petrov 1 stálá expozice nesoucí název *Vita Christi – Život Kristův*. Po téměř desetiletém přerušení tak mohlo Diecézní muzeum rozhodnutím tehdejšího brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho pokračovat ve své činnosti. Od prvopočátků byl kladen důraz na pastorační činnost. Základní ideou, která prostupuje veškerými činnostmi muzea, je překlenutí mostů – vytvoření prostoru k zastavení pro lidi různých kultur a náboženského vyznání. Muzeum realizuje škálu aktivit – vytváří a instaluje především v areálu Petrova sezónní výstavy, pořádá muzejně-vzdělávací programy a přednášky pro veřejnost i školy, nabízí průvodcovské služby, vydává drobné publikace. Pro děti každoročně pořádá příměstský tábor a tvořivé dílny. Také se již od roku 2007 zapojuje do projektu Brněnské muzejní noci.

Sezónní výstavy představují neodmyslitelnou součást širokého spektra činností, ve kterých se muzeum angažuje. Konají se nejen v prostorách muzea, ale také v kryptě katedrály a tzv. Propité věži. Od založení se v Diecézním muzeu uskutečnilo 25 hlavních výstav, které reagovaly na významná jubilea církevních dějin, připomínaly významné osobnosti i místa v diecézi. Mimo zmíněné instalace připravují pracovníci muzea také drobné výstavy, jichž se za dobu existence muzea uskutečnilo již více než padesát.

V roce 2016 byl do stálé expozice *Vita Christi* nainstalován jeden z nejvýznamnějších obrazů v Česku - gotický deskový obraz *Madona z Veveří*. V létě roku 2022 byla do téže expozice přesunuta nejstarší dochovaná dřevěná socha *Madony na Moravě – Madona z Klobouk*.

Koncem roku 2019 byla v muzeu otevřena galerie současného křesťanského umění s prodejní výstavou. O rok později byl zpřístupněn areál Zahrad pod Petrovem, v němž se pořádají kulturně-vzdělávací akce a nachází se zde také volně přístupná expozice Diecézního muzea věnovaná sakrální architektuře brněnské diecéze.

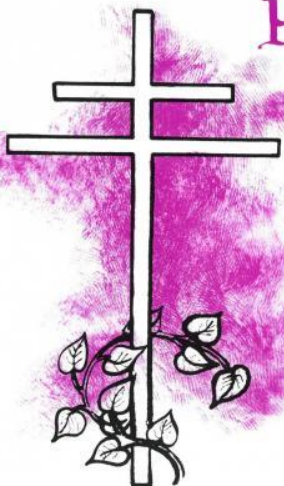
Výročí Diecézního muzea připomene od 22. června do 1. října tohoto roku výstava v kryptě katedrály sv. Petra a Pavla s názvem *Via populi Dei / Cesta Božího lidu – Starý zákon v umění výtvarném*, která tematicky rozšíří stálou

expozici Diecézního muzea o výjevy ze Starého zákona. Otevřena bude denně od 10 do 17 hodin, ve čtvrtek do 16 hodin.

Pozvánky na vybrané prázdninové pouti a akce:

CYRÍLOSRĘTODĚJSKĀ

POUŤ na PODĽUŽÍ

**v Mikulčicích na Valech
na místě posvěceném působením
soluňských bratří
5. července t. r.**

15.30 hod. – modlitební program

16.30 hod. – koncelebrovaná mše svatá
biskupů Čech a Moravy

Všechny srdečně zve, zejména krojované,
Římskokatolická farnost
a Obecní úřad v Mikulčicích

Kyvadlová doprava zajištěna od Obecního úřadu

PROGRAM:
10:15 MŠE SVATÁ NA VENKOVNÍM PODIU
STANoviŠTĚ PRO DĚTI
DIVADĚLKO, KAVÁRNA, KONCERT
15:15 ADORACE A POŽEHNÁNÍ

ARCIDIECĚZNÍ POUŤ RODIN

SVATÝ HOSTÝN - 26. 8. 2023

"MÁM JEN TO, CO JSEM ROZDAL DRUHÝM Z LÁSKY K BOHU."

ANTONÍN CYRIL STOJAN

Arcidiecézní centrum pro
Rodinný život

Credo

ON

Světec

Marie Goretti (1890-1902, svátek 6. července)

Ačkoliv byl život této italské svěřice velice krátký, zanechala nám příklad ryzí víry a důvěry v Pána a její životní příběh dodnes oslovuje nejen děti a mládež, jichž je patronkou.

Marie se narodila ve velice chudé venkovské rodině ve střední Itálii jako druhá z celkem šesti dětí. Jak se rodina rozrůstala, byli

rodiče nuceni vydat se na jih za prací, která by rodinu uživila. Pracovali na pozemku římského senátora a jelikož byli nuceni pravidelně platit nemalé pachtovné (poplatek za možnost užívat pozemek, případně za výnos z něj), spojili síly s rodinou Serenelli, takže společně vytvořili prakticky jedinou domácnost. Stále komplikovanější vztahy s touto neúplnou rodinou (otcem a nezvladatelným synem) přerostly v otevřenou roztržku, načež senátor obě rodiny vypověděl. Gorettiové y Serenelliové se vydali dále na jih za levnější půdou, zde však Mariin otec onemocněl zřejmě malárií a zemřel, když bylo Marii pouhých 10 let. O to usilovněji musela Marie pracovat a vypomáhat v domácnosti s běžnými pracemi a péčí o sourozence. Důležitou modlitbou byl pro rodinu růženec, který jim pomáhal životní útrapy snášet. Ve svém krátkém životě přistoupila Marie k prvnímu svatému přijímání, které obětovala za tatínka a Ježíši slibovala: „Chci raději zemřít než hřešit.“ V čistotě udržovala nejen domácnost, ale také svou duši. Dokázala si ji zachovat navzdory žádostivosti Alessandra Serenelliho, který ji nakonec fyzicky napadl a uštědřil jí čtrnáct bodných ran. Těžce zraněnou Marii převezli do nemocnice, kde byla druhý den při plném vědomí operována. Život se jí však zachránit nepodařilo. Než zemřela, svému vrahovi odpustila. Děkan ji ještě před operací vyzpovídal a donesl svaté přijímání – druhé a zároveň poslední v jejím životě.

V roce 1947 byla prohlášena za blahoslavenou a o tři roky později byla svatořečena, stala se tak první světicí 20. století. Obojího byla svědkem její

matka, na svatořečení byl přítomen také její vrah Alessandro. Ten strávil ve vězení s nucenou prací celkem 26 let, původní trest mu byl za dobré chování o čtyři roky zkrácen. Ještě ve vězení měl vidění Mariety v bílém šatě v zahradě plné bílých květin a lilií. Pobízela ho, aby je trhal. Květy se mu v náručí měnily v malé plamínky. Později k tomu řekl: „Chtěla mi říci, že žije.“ Alessandro se zcela změnil: svého činu litoval a po propuštění dokonce vstoupil jako laický bratr do kapucínského řádu.

(Petr Koutný)

Pro děti:

TAJEMSTVÍ BIBLE (soutěžní seriál pro děti, díl 5)

Milá děvčata, milí kluci,

dnes pro vás mám něco speciálního – vsadím se, že o ženě, která je hlavní hrdinkou tohoto příběhu a také prababičkou hodně slavného židovského krále, jste ještě neslyšeli. Přečtěte si celou knihu ze Starého zákona nazvanou Rút. (Nebojte se, bude to nejkratší kniha, jakou jste kdy četli.) Na základě toho, co se dozvíte, budete moci vyplnit zrníčka jednotlivých klasů písmenky podobně jako u modelového klásku, který už vyplněný je. Pak запиšte na linku v poselství níže písmenka z tmavších zrněk, a tak získáte celý text. Číslo v závorce znamená počet písmenek hledaného slova, přičemž v každém klasu jsou dvě slova.

- Co slíbila Rút své tchyni Noemi? *Kamkoli půjdeš...* (5 písmen)
- Jak se jmenuje hlavní postava příběhu i tato biblická kniha? (3)
- Jak se jmenuje žena žida Elímeleka? (5)
- Který druh obilí dozrával, když přišly Noemi s Rút zpět do městečka, z něž Noemi pocházela? (6)
- Jak se označuje žena, která neměla žádná práva, pracovala jako nejprostší služka a byla majetkem svého „pána“? Rút si tak říká před Boazem. (8)
- Cizinka Rút se nakonec stala Boazovou ... (5)
- Jak se jmenoval ten velký král, jehož byla Rút babičkou a Noemi prababičkou? (5)

-
- Jak se jmenovalo izraelské městečko, do něhož se vrátila Noemi s Rút? (6) Noemi nazývá ve svém nářku Boha jako toho, kdo všechno může udělat – totiž ... (10)
 - Jméno Rútina syna bylo ... (4)
 - Boaz a Rút, Obéd a Jišaj i David byli předky Ježíšova pěstouna... (6)
 - Rút se ujal muž jménem... (4)
 - Rút chodila za ženci a ... klasy, které nechali ležet na zemi. (7)
 - Název krajiny, kam odešla Elímelekova rodina kvůli hladu v Izraeli zní ... *pole*. (7)

POSELSTVÍ

I když se někdy cítíme v pasti, myslíme si, že naše situace je tak zlá, že už nemá žádné dobré řešení, tak jako to cítila Noemi, Bůh to může pr. Navíc pro velké věci používá i události a lidi, které bychom my třeba odsoudili nebo si jich ani nevšimli.

(Terezie Holčapková)

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Lucie Kaňovská, Terezie Holčapková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.